

Parashat Sh'lach

Joshua 2:1-24

Prologue

Joshua son of Nun secretly sent two spies from Shittim, saying, "Go, reconnoiter the region of Jericho." So they set out, and they came to the house of a harlot named Rahab and lodged there.	(א) וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים תרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה.
--	--

Send men to scout the land of Canaan ויתרו את־ארץ כנען

איש אחד איש אחד למטה אבותיו

see what kind of country it is וראיתם את־הארץ מה־הוא

innkeeper פונדקיתא אתתא

רש"י יהושע ב'א' אשה זונה – פונדקיתא מתרגמינן, מוכרת מיני מזונות, [כמו חנווניית].

רד"ק יהושע ב'א' ודעתו לפי שהזונה כפונדקיתא שמפקרת עצמה לכל.

Rahab saves the spies

The king of Jericho was told, "Some men have come here tonight, Israelites, to spy out the country." The king of Jericho thereupon sent orders to Rahab: "Produce the men who came to you and entered your house, for they have come to spy out the whole country." The woman, however, had taken the two men and hidden them. "It is true," she said, "the men did come to me, but I didn't know where they were from. And at dark, when the gate was about to be closed, the men left; and I don't know where the men went. Quick, go after them, for you can overtake them."— Now she had taken them up to the roof and hidden them under some stalks of flax which she had lying on the roof.— So the men pursued them in the direction of the Jordan down to the fords; and no sooner had the pursuers gone out than the gate was shut behind them.	(ב) ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ. (ג) וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו. (ד) ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה. (ה) והיה השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום. (ו) והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג. (ז) והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם.
--	---

דברים א:כב ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את־הארץ וישבו אתנו דבר את־הדרך אשר נעלה־בה ואת הערים אשר נבא אליהן:

Then all of you came to me and said, "Let us send men ahead to reconnoiter the land for us and bring back word on the route we shall follow and the cities we shall come to."

בראשית פרשת מקץ פרק מב (ט) ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם:

Recalling the dreams that he had dreamed about them, Joseph said to them, "You are spies, you have come to see the land in its nakedness."

וּתְקַח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְתַצְפְּנֵנּוּ וּתֹאמֶר אֲנִי בָאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאֵין הֵמָּה:
The woman, however, had taken the two men and **hidden them**. "It is true," she said, "the men did come to me, but I didn't know where they were from.

*Every English translation I was able to consult (more than 30!) has "them."

תרגום יונתן יהושע ב'ד' וּדְבִירַת אֶתְתָּא יַת תְּרִין גְּבֵרִיא וְאֶטְמַרְתָּנוּן

רש"י

תצפנו – יש מקראות שמדברים על הרבים כחיד, לפי שמהרה בהטמנתם, ובמקום צר, כאילו היה יחיד.

And she hid them. There are scriptural verses that speak of the plural as if it were singular. Since she was in a hurry to hide them and she hid them in a narrow place it was as though they were one person.

ומדרש אגדה תנחומא (תנחומא שלח א') פנחס וכלב היו, פינחס עמד לפניהם ולא ראוהו לפי שהיה כמלאך.

The Midrash of Rabbi Tanchuma states 'That these two men were Pinchos and Caleiv, and Pinchos stood before them but they did not see him because he was [invisible] like an angel.'
דבר אחר: ותצפנו, כל אחד ואחד בפני עצמו.

Another interpretation: She hid each of them separately.

רד"ק

ותצפנו – כל אחד לבדו כדי שלא יכירו מקומם אם יעלו לגג. ובדרש אלו שני המרגלים היו כלב ופינחס ועמד לפניהם פינחס ולא הכירוהו ולא ראוהו לפי שהיה מלאך, ואמר "ותצפנו" על כלב לבדו.

רלב"ג

ותצפנו – רוצה לומר: שצפנה כל א' מהם במקום מיוחד, שאם ימצא האחד ינצל הב'. והיה לה התנצלות בזה, לפי שכבר זכרה שהיה חשך בעת שיצאו. ולזה אפשר שיצא הא' ונשאר השני, והיא לא ידעה.

מלבי"ם

השאלות: (ד - ו) למה ספר הכתוב הטמנתם ב"פ? ותחלה אמר ותצפנו בלשון יחיד ואח"כ ותטמנם בלשון רבים?

Why did Scripture describe their hiding twice? Why does the first instance say "she hid him" in the singular, and subsequently "she covered them up" in the plural?

ותקח ותצפנו – יש הבדל בין צפן ובין טמן, הצפון הוא העומד במקום שאין העין רואהו (והוא ההיפוך מפעל צפה, כדרך השרשים המשמשים דבר והפוכו) הגם שאינו מכוסה באיזה מכסה או בעפר רק שעומד מן הצד, והטמון הוא המכוסה מלמעלה בכסוי או בעפר.

There is a difference between **TZAFAN** and **TAMAN**. **TZAFUN** is standing in a place that cannot be seen (that is the opposite of the verb **Tz-F-H** in the manner of verbal roots that serve as contranymy), even if he is not covered up with something but is only standing to the side. The **TAMUN** is somebody who is covered up with either a disguise or with dirt.

והנה בבוא שלוחי המלך פתאום לא היה לה פנאי להטמינם ולכסותם בפשתי העץ, רק להצפינם, ר"ל להעמידם בקרן זווית מן הצד לבל יראום תיכף,

When the king's officers suddenly showed up, she did not have time to disguise them or cover them up with the stalks of flax. Rather, she was able only to hide them, that is to station them in a corner off to the side, so they would not be seen immediately.

וגם לא יכלה להעמיד שניהם במקום אחד שאם יראום שמה יכירו כי הם השנים מרגלים, לכן העמידה כ"א בקרן זוית לבדו שגם אם יראו את האחד לא יחשבו כי הוא הוא, באשר ידעו שהיו המרגלים שנים, וגם שאז עכ"פ ימלט השני.

She was also unable to station both in one place because if they were both seen, they might be recognized as the two spies. Therefore, she put each one in a separate corner so that even if one were discovered, they would not think that it was him because they were searching for two spies, and that might enable the second one to escape.

ובאשר יראה שבאם יחפשו הלא ימצאו אותם, לכן הערימה גם היא ותספוק כפיה לאמר כי באמת היו בזה מרגלים וכי זה רגע יצאו וברחו, למען ימהרו לצאת מביתה ולרדוף אחריהם, וז"ש "כן באו אלי האנשים," ר"ל כדבריכם כן הוא וכן באופן זה שאמרתם באו האנשים, כי תיכף בבואם חקרו ודרשו כדרך המרגלים.

Since it was conceivable that if they searched, they would discover them, she had another tactic. She confessed that the spies had been there, but they had only just left and escaped, so that the pursuers would quickly leave her home to chase them. So she said "the men came to me;" in other words, just as you suspected and as you maintained, because immediately upon their arrival they began to question me in the manner of spies.

(ראיה ב') "ולא ידעתי מאין המה," כי אם לפעמים יבואו אנשים נודעים ויחקרו על עניני הארץ יש לתלות שהיה זה אצלם במקרה, לא כן אנשים נכרים שלא נודעו מאין המה ומה להם לדרוש עניני הארץ הזאת, וגם ממה שהעלימו שם מקומם ולא הגידו מאין המה מבואר כי מרגלים הם:

She also said: "I did not know whence they came," because occasionally recognizable people would come and inquire about local affairs, so it might have just been a coincidence. That is not the case with foreigners whose origins are unknown; why would they make inquiries about the land? Additionally, the fact that they withheld their place of origin and whence they came was indicative of spies.

והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם.

no sooner had the pursuers gone out than the gate was shut behind them.

רד"ק סגרו – המרגלים; או אנשי הבית, והוא הנכון. כי הם לא ירדו מהגג מפחדם להם, ושם שכבו להם.

They closed the gate: [either] the spies or the householders. The latter is correct because the spies did not descend from the roof on account of their fear, and they slept there.

אחרי וגו' – אם היה אומר "אחרי אשר יצאו" ידמה אחר זמן. והם לא אחרו לסגור השער מפחדם להם. ואם היה אומר "כאשר יצאו" ולא אמר "אחרי" ידמה כי תכף בצאתם מן השער סגרו ואם היו עושין כן היו מרגישים הרדפים כי המרגלים נחבאים שם אלא כשהרחיקו האנשים מהשער עד שלא ירגישו בסגירת השער סגרוהו וזה טעם "אחרי כאשר."

[Literally: "After when the pursuers left after them"] If it had said only "after they left," it would appear that it was sometime later, but they did not delay closing the gate on account of their fear. And if it had said "when they left." without saying "after," it would appear that they closed it immediately upon their exit from the gate. But if they had done that the pursuers would have realized that the spies are hidden there. Rather they closed it only after they were some distance from the gate so they would not realize that it had been closed and this is the meaning of "after when."

The spies' oath

The spies had not yet gone to sleep when she came up to them on the roof. She said to the men, "I know that the LORD has given the country to you, because dread of you has fallen upon us, and all the inhabitants of the land are quaking before you. For we have heard how the LORD dried up the waters of the Sea of Reeds for you when you left Egypt, and what you did to Sihon and Og, the two Amorite kings across the Jordan, whom you doomed. When we heard about it, we lost heart, and no man had any more spirit left because of you; for the LORD your God is the only God in heaven above and on earth below. Now, since I have shown loyalty to you, swear to me by the LORD that you in turn will show loyalty to my family. Provide me with a reliable sign that you will spare the lives of my father and mother, my brothers and sisters, and all who belong to them, and save us from death." The men answered her, "Our persons are pledged for yours, even to death! If you do not disclose this mission of ours, we will show you true loyalty when the LORD gives us the land."

(ח) וְהִמָּה טָרַם יִשְׁכַּבּוּן וְהִיא עֹלְתָהּ
 עֲלֵיהֶם עַל הַגָּג. (ט) וְתֹאמֶר אֶל
 הָאֲנָשִׁים יְדַעְתִּי כִּי נָתַן יְיָ לְכֶם אֶת
 הָאָרֶץ וְכִי נָפְלָה אִימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי
 נִמְגַּו כָּל יִשְׂבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם. (י) כִּי
 שָׁמְעֵנוּ אֶת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְיָ אֶת מִי יָם
 סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר
 עָשִׂיתֶם לְשֹׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר
 הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וְלָעוֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם
 אוֹתָם. (יא) וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא
 קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְיָ
 אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת. (יב) וְעַתָּה הִשְׁבְּעוּ
 נָא לִי בַיְיָ כִּי עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד
 וְעָשִׂיתֶם גַּם אִתָּם עִם בֵּית אָבִי חֶסֶד
 וְנָתַתֶּם לִי אוֹת אֲמֶת. (יג) וְהִחִיתֶם אֶת
 אָבִי וְאֶת אִמִּי וְאֶת אַחִי וְאֶת [אַחִיוֹתַי]
 (אָחוֹתַי) וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וְהִצַּלְתֶּם
 אֶת נַפְשֹׁתֵינוּ מִמּוֹת. (יד) וַיֹּאמְרוּ לָהּ
 הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחְתִּיכֶם לְמוֹת אִם
 לֹא תִגִּידוּ אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתֵת יְיָ
 לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד
 וְאֲמֶת.

Q: Why did the spies trust Rahab with their secret?

שמות פרשת בשלח פרק טו (טו) אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען:

דברים פרק ב (לב) ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה: (לג) ויתנהו יקוק אלהינו לפנינו ונד אתו ואת בנו בניו ואת כל עמו: (לד) ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד:

דברים פרק ג (א) ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: (ו) ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף:

R. Moshe Ashkenazi (Tedeschi: Italy, 1821-1898) 'א' והושע ב' א'

והנה מצאנו שרחב אע"פי שיושבת לבדה בבית השביעה את המרגלים שיחיו אביה ואמה ושאר קרוביה ולא הזכירה בעלה.

The escape

She let them down by a rope through the window—for her dwelling was at the outer side of the city wall and she lived in the actual wall. She said to them, “Make for the hills, so that the pursuers may not come upon you. Stay there in hiding three days, until the pursuers return; then go your way.”

טו) ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת. (טז) ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם.

רש"י

תורדם בחבל בעד החלון – באותו חבל וחלון שהיו הנואפים עולים אליה. אמרה: רבונו של עולם, באילו חטאתי [שהייתי מעלה הנואפים, ובפשתים הייתי מטמנתם, עכשיו שעשיתי בכולן מצוות, זאת מחול לי.

With the same rope and through the same window her admirers would use to come up to her. She said: "Master of the World with these I have sinned, with these forgive me."

מלבי"ם

– ר"ל חוץ מהחומה וקיר החומה הוא קיר ביתה, ועז"א כי ביתה בקיר בחומה, וגם היה כנוס בהחומה עד שהיתה החומה מקיפה משלש רוחות ובזה היה לה חלון פתוח לרווחה אל החוץ, ועז"א ובחומה היא יושבת. ובזה יובן מדוע לא נפל ביתה עם נפילת החומה כמו שיתבאר.

That is to say, outside the wall, and the city wall served as a wall of her house. Hence it says “Her house was in the city wall.” It was tucked into the wall so that the wall surrounded it on three sides, and that gave her a window that opened outwards, to wit “She dwelt in the wall.” This explains why her house did not collapse when the city wall collapsed, as we shall see.

Joshua 6:20-22

So the people shouted when the horns were sounded. When the people heard the sound of the horns, the people raised a mighty shout and the wall collapsed... But Joshua bade the two men who had spied out the land, “Go into the harlot’s house and bring out the woman and all that belong to her, as you swore to her.”

The conditions of the oath

But the men warned her, “We will be released from this oath which you have made us take [unless,] when we invade the country, you tie this length of crimson cord to the window through which you let us down. Bring your father, your mother, your brothers, and all your family together in your house; and if anyone ventures outside the doors of your house, his blood will be on his head, and we shall be clear. But if a hand is laid on anyone who remains in the house with you, his blood shall be on our heads. And if you disclose this mission of ours, we shall likewise be released from the oath which you made us take.” She replied, “Let it be as you say.” She sent them on their way, and they left; and she tied the crimson cord to the window.

(יז) ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו. (יח) הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה. (יט) והיה כל אשר יצא מדלת ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אם יד תהיה בו. (כ) ואם תגדי את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו. (כא) ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון.

הואיל משה – מיד ביום ההוא שלא להביא חשד עליה שגם ידה עם האויב.

She tied it immediately, that very day, in order to deflect suspicion from her that she was in league with the enemy.

The spies return and report

<p>They went straight to the hills and stayed there three days, until the pursuers turned back. And so the pursuers, searching all along the road, did not find them. Then the two men came down again from the hills and crossed over. They came to Joshua son of Nun and reported to him all that had happened to them. They said to Joshua, “The LORD has delivered the whole land into our power; in fact, all the inhabitants of the land are quaking before us.”</p>	<p>(כב) וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הַהָרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שָׁבוּ הַרְדָּפִים וַיִּבְקְשׁוּ הַרְדָּפִים בְּכָל הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצְאוּ. (כג) וַיֵּשְׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדּוּ מִהָהָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וַיְסַפְּרוּ לוֹ אֵת כָּל הַמַּצְאוֹת אוֹתָם. (כד) וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ כִּי נָתַן יְיָ בְּיַדְנוּ אֵת כָּל הָאָרֶץ וְגַם נִמְגְּוּ כָּל יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ.</p>
--	--

שמות פרשת בשלח פרק טו (טו) אַז נִבְהָלוּ אֱלֹפִי אָדוּם אֵילִי מוֹאֵב יֶאֱחָזְמוּ רָעַד נִמְגְּוּ כָּל יְשֵׁבֵי
כְּנָעַן:

Joshua 1 :10-11

Joshua thereupon gave orders to the officials of the people: “Go through the camp and charge the people thus: Get provisions ready, for in three days’ time you are to cross the Jordan, in order to enter and possess the land that the LORD your God is giving you as a possession.”